

- przy czym z kopii sporządzonej przez użytkownika w wyniku pobrania (reprodukcji B) nie da się korzystać po upływie pewnego okresu oraz
 - inni użytkownicy nie mogą w tym okresie pobrać kopii (reprodukcji A) na swój komputer?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy art. 6 dyrektywy 2006/115 lub inny przepis prawa Unii sprzeciwia się temu, by państwa członkowskie wiązały stosowanie ograniczenia prawa użyczenia, o którym mowa w art. 6 dyrektywy 2006/115, z warunkiem, by oddana przez instytucję do dyspozycji kopia utworu (reprodukcja A) została wprowadzona do obrotu w drodze pierwszej sprzedaży lub innego pierwszego przeniesienia własności tej kopii w Unii przez podmiot praw autorskich lub za jego zezwoleniem w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29 ⁽²⁾?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi przeczącej: czy art. 6 dyrektywy 2006/115 ustanawia inne wymagania co do pochodzenia kopii oddanej do dyspozycji przez instytucję (reprodukcja A), na przykład, by kopia ta pochodziła z legalnego źródła?
- 4) Jeżeli na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że pierwsza sprzedaż przedmiotów lub inne pierwsze przeniesienie własności w rozumieniu tego przepisu oznacza również czasowo nieograniczone przekazanie do korzystania z cyfrowej kopii chronionych prawem autorskim powieści, zbiorów opowiadań, biografii, książek podróżniczych, książek dla dzieci i literatury młodzieżowej, którego dokonuje się poprzez pobranie przez Internet?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 376, s. 28).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 21 kwietnia 2015 r. – Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd**

(Sprawa C-177/15)

(2015/C 213/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Nelsons GmbH

Druga strona postępowania: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy oznaczone jako napoje spirytusowe płyny o zawartości alkoholu wynoszącej 27 % objętości, sprzedawane za pośrednictwem aptek w buteleczkach z kroplomierzem o pojemności 10 lub 20 ml i jako spray, są napojami o zawartości alkoholu większej niż 1,2 % objętości w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ⁽¹⁾, jeżeli według instrukcji dozowania podanej na ich opakowaniu
- a) należy rozcieńczyć cztery krople płynu w szklance wody i popijać przez cały dzień lub w razie potrzeby przyjąć 4 krople w formie nierozcieńczonej,

b) należy przyjąć dwie dawki aerozolu sprzedawanego jako spray płynu na język?

2) Jeżeli na pytania 1 a) i b) należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy także w przypadku odniesień do ogólnych, nieswoistych korzyści w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 wymagane jest potwierdzenie w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia?

3) Czy przepis art. 28 ust. 2 pierwsza część zdania rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ma zastosowanie, jeżeli dany produkt był sprzedawany pod swoją marką przed dniem 1 stycznia 2005 r. nie jako produkt żywnościowy, lecz jako produkt leczniczy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1047/2012 z dnia 8 listopada 2012 r. (Dz.U. L 310, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 29 kwietnia 2015 r. – Granarolo SpA/Ambrosi Emmi France SA**

(Sprawa C-196/15)

(2015/C 213/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Granarolo SpA

Strona pozwana: Ambrosi Emmi France SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że powództwo o odszkodowanie w związku z zerwaniem stosunków handlowych z dystrybutorem, których przedmiotem była dostawa towarów i które podmioty tych stosunków utrzymywały od wielu lat bez zawarcia umowy ramowej ani zastrzeżenia wyłączności, należy do kategorii spraw z zakresu odpowiedzialności deliktowej?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy miejsce wykonania zobowiązania, na tle którego wytoczono powództwo, o którym mowa w pkt 1, należy ustalić na podstawie art. 5 ust. 1 lit b) tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1).